

Dit verhaal draag ik op aan de man die ik goed ken en ook weer niet, al leren we hem wel beter kennen tijdens die ene dag dat hij al wachtend min of meer gedwongen wordt de balans op te maken van zijn leven dat hij in scherven liet vallen, scherven waarvan hij een nieuw beeld construeert, een leven waarin hij zijn rollen speelt en vergat te spelen, dat hij zich herinnert in flarden en verdacht afgeronde brokken, dat kan bijna niet kloppen maar het is zijn verhaal, het zijn deze flarden en vertellingen die hem maken tot wie hij niet weet dat hij is

'Liegen is niet goed,' zei Pavel Aleksejevitsj verwijtend, maar hij lachte erbij.

'Is vluchten dan beter?' zei de baas, ook lachend.

'Vluchten is leuker.'

(Vladimir Makanin*)

Everybody needs a bosom

for a pillow

(Cornerstone)

Daniëls

Borsthonger

J. Maria Dagloner

(*in 'Meneer die wegloopt', vert. Anne Stoffel)

I

-

GEWORTELD, ONTWORTELD

0 - *Aas*

Hoog boven zijn hoofd het gemiauw van een buizerd die cirkelt naar prooi. Zijn blik volgt de vogel in diens zweefvlucht, achten draaiend door het luchtruim. Anders dan de valken en sperwers die hij vaak genoeg betrapt, ziet hij buizerds nooit eens omlaag storten en stoten. Slaan ze ooit toe met hun ruige klauwen of leven ze van de lucht?

Er waren tijden dat hij net zo cirkelde en loerde zonder ooit te kunnen besluiten tot een bevrijdende duikvlucht. Dat hij dreigde te versterven als een besluiteloze buizerd.

Zijn broer wees hem erop dat buizerds tegenwoordig langs de snelweg foerageren, wachtend op het resultaat van een ongeluk. Ze leven niet op lucht maar van aas.

Jaja broer.

Deze dag.

1 - Kaneel

De eerste keer dat hij Belgien zag stond zij in de deuropening van zijn atelierwinkel, een en al hoofddoek en welving van nachtblauwe lichaamsbekleding. Aanvankelijk welde vooral onbegrip in hem op. Waarom al die ongemakkelijke stoffen die je bewegingsvrijheid benemen? Zo kun je toch niet behoorlijk schoonmaken? Uit welk nonnenklooster hebben ze jou vandaan geplukt? Waar begint jouw aanpassing en houdt de mijne op? Toen die reflexen kalmeerden, bezag hij haar gezicht en het waren haar lippen die hem opvielen, breed en teer roze, tegen het bleke aan. Zouden haar tepels dezelfde kleur hebben? Of leverkleurig, bruin als kaneel? Bestond er zoiets als correspondentie tussen het pigment van lippen en tepels? Boven de gewelfde bovenlip lag een donkerder waas, alsof ze de vorm van haar lippen had geaccentueerd. Het was haar mond die meteen zijn sympathie opriep, ruim twee jaar geleden. In het symmetrische gelaat met de afgetekende onderdelen straalde haar mond rust uit, geduld, ruimhartigheid. Ook trots. En kracht en vastberadenheid. Nooit geweten dat je zoveel kunt aflezen aan een gesloten mond, meent Daniël Dagloner. Hij plaatst deze beelden buiten zijn bereik voordat ze hem te zeer kunnen aangrijpen. Nu niet meteen Belgien erbij halen. Vroeg of laat lopen levens in de soep, dus wie ben ik om die dans te ontspringen, zei zijn moeder zaliger. Complicaties die hij maar eens uit zijn hoofd wil zetten. Want vandaag ziet hij Tomas weer. Voor het eerst in hoeveel maanden? Tomas is nooit te beroerd om zijn zinnen te verzetten, daarom is hij de moeite van het wachten waard.

Maar Tomas is nergens te bekennen en laat niks van zich horen. Dus kan Daniël zich net zo goed overgeven aan gemijmer. Hij drukt de hoed op zijn hoofd en besluit naar het andere eind van het park te wandelen.

Halverwege staat hij even stil om te zien of die schaar nog steeds in die boomstam steekt. Ja hoor, op een meter of drie, vier hoogte steekt een van de schaarmessen in de boom, het ander wijst schuin omlaag. De oranje handgrepen detoneren tegen de groenbruine bast.